

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mogens Nørgård Pedersen.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak for den hen ad vejen positive modtagelse, forslaget her har fået. Det mest negative, jeg har kunnet høre her i debatten, er udtrykket »lidt skeptiske«, så det er positivt ud fra den betragtning, at de fleste erkender, at der er et problem, at de fleste erkender, at der må gøres noget ved problemet, og at ingen vil være med til, at forbrugerne daglig snydes, som det sker i dag med den måde, prismærkningsloven bliver administreret på.

Nu har Kristeligt Folkeparti så fremsat dette forslag, som netop er et beslutningsforslag. Det er ikke et lovforslag, hvilket jeg heller ikke mistænker nogen for at tro, men det er netop for at få sat gang i debatten og for at få skabt et bedre grundlag for, at vi kan tage en beslutning, eller der kan blive fremsat et lovforslag for at gøre forholdene på området bedre. Derfor vil jeg bare endnu en gang sige tak, fordi man vil arbejde med hele vejen rundt.

Det er bemærkelsesværdigt, at den 2. oktober 2002 kom Forbrugerrådet med et høringssvar om EU's prismærkningsdirektiv, og her siger Forbrugerrådet:

»Derimod er Forbrugerrådet ikke tilfreds med udviklingen omkring implementeringen af direktivet. Problemet er, at kontrollen med, om markedet rent faktisk fungerer, det vil altså her sige hvor langt detailhandelen overhovedet overholder kravene i direktivet, langtfra er optimal.«

Kl. 19.35

Sådan siger Forbrugerrådet. Det er langtfra optimalt, og det indikerer jo blot, at det virkelig er et område, vi fortsat må sætte fokus på, så derfor glæder jeg mig også til at høre, hvilke tiltag ministeren vil tage på området.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Blot lige for at kommentere fru Anne Grete Holmsgaards spørgsmål: Hvad vil der ske, vil vi høre på parterne? Jeg vil gerne sige, at inden vi moderniserer prismærkningsloven, vil det selvfølgelig være relevant at få afdækket problemets omfang, og at vi også får talt med de relevante parter på området, inden vi griber til lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-*hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlig kontantvurdering af alle boliger i Danmark. Af Niels Helveg Petersen (RV) og Marianne Jelved (RV). (Fremsat 18/2 2003).

Formanden:

Som tidligere meddelt udgår dette punkt af dagsordenen for mødet i dag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109: Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af »Byggeriets Havarikommission«.

Af Morten Homann (SF) m.fl. (Fremsat 14/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Grundlæggende tror jeg, at alle i salen er enige med forslagsstillerne i, at der bør være mulighed for, at offentligheden får oplysninger om årsagerne til større ulykker i byggeriet, så det kan vurderes, om der er fare for gentagelser. Ligeledes bør der være mulighed for at få informationer om mangler ved byggematerialer og -kon-

struktioner, problemer knyttet til projektering af byggeriet og eventuelle udførelsesfejl, så vi kan drage nytte heraf til at forbedre det fremtidige byggeri.

Der bør også i forbindelse med større ulykker i byggeriet ses på, om der er behov for ændringer i vores byggebestemmelser. I Danmark er større ulykker i byggeriet heldigvis en sjældenhed, men det vil imidlertid være en fordel, at vi har en hjemmel til at foretage en undersøgelse, såfremt en sådan ulykke skulle indtræffe. Jeg vil derfor i folketingssamlingen 2003-04 fremsætte forslag til ændring af byggeloven, så der tilvejebringes en hjemmel til at foretage en offentlig undersøgelse i tilfælde af en større ulykke i byggeriet.

Mit forslag adskiller sig fra forslagsstillernes ved, at jeg ikke mener, at der er behov for at nedsætte en permanent kommission. Store ulykker i byggeriet er meget sjældne og meget forskellige, så derfor mener jeg, vi snarere har behov for at kunne foretage en undersøgelse, der er skræddersyet til den enkelte opgave.

Mit forslag er i øvrigt ikke meget forskelligt fra den finske model, som forslagsstillerne henviser til. Det fremgår af mit svar på Boligudvalgets spørgsmål 49, alm. del, bilag 179, at den finske central for undersøgelse af ulykker i forbindelse med store ulykker inden for byggeriet skal udarbejde forslag til Justitsministeriet om nedsættelse af en kommission og forslag til sammensætningen af kommissionen. Der er således heller ikke i Finland en permanent havarikommission for byggeri.

På regeringens vegne må jeg derfor afvise beslutningsforslaget og henvise til, at regeringen vil fremsætte sit eget forslag til ændring af byggeloven i folketingssamlingen 2003-04.

Søren Gade (V):

I Venstre har vi sympati for SF's forslag om oprettelse af »Byggeriets Havarikommission«.

Overordnet er det vigtigt, at offentligheden får oplysning om årsagerne til en større ulykke i byggeriet. Herved kan det bl.a. vurderes, om ulykken giver anledning til ændringer i tilsyn, bygningsreglementer og bygningsbestemmelser, om brug af bestemte materialer, og om konstruktioner etc. skal ændres for at mindske risici for gentagelser. Vidensopsamling for at forhindre eventuelle lignende ulykker er vigtig, det er vi enige om.

SF's forslag tager udgangspunkt i et enkelt tilfælde, nemlig kollapsen af Siemens Arena. Her

kunne man have tilføjet kollapsen af Amagerbankens bygnings mur ned over en børnehavegrund på Amager; det er også en sag, som ingen ønsker gentaget.

Kl. 19.40

Vi mener faktisk også i Venstre, at enkeltssager kan være en god anledning til at gennemgå lovgivningen og gældende retningslinjer, men erfaringen viser også, at de bedste resultater ikke kommer af hovsabelutninger. I Danmark er store og alvorlige ulykker i byggeriet gudskelov ikke hverdagskost, men alligevel vil det, som jeg allerede har nævnt, være en fordel, hvis offentlige myndigheder kan foretage en undersøgelse, når noget sådant sker en gang imellem.

På grund af ulykkernes sjældenhed er vi uenige med forslagsstillerne i, at der skal nedsættes en permanent havarikommission, som »Byggeriets Havarikommission« jo vil blive. Denne holdning skyldes primært, at det vil blive endog meget svært at nedsætte en fast kommission, som skal kunne dække alle mulige ulykker i byggeriet, og samtidig har permanente kommissioner i øvrigt også den ulempe, at de lever deres eget liv og koster penge.

Derfor er det også med tilfredshed, at vi noterer os, at økonomi- og erhvervsministeren vil fremsætte forslag til ændring af byggeloven her i Folketinget i den kommende folketingssamling. Herved imødegås vore betænkeligheder, og således får vi en slags byggeriets havarikommission, som er tilpasset den enkelte ulykke og ikke er en permanent kommission, som SF foreslår. Samtidig vil økonomi- og erhvervsministerens forslag omfatte andre områder og elementer i byggeloven end lige præcis en havarikommission.

Vi må alle have en interesse i at gøre, hvad vi kan for at undgå, at der sker ulykker i byggeriet. Vi er bare lidt uenige om formen, og derfor afviser Venstre SF's forslag, men jeg vil gerne understrege, at vi ikke underkender problemet, og jeg ser frem til et samarbejde med SF i Boligudvalget om det lovforslag, som økonomi- og erhvervsministeren senere vil fremsætte på området.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan jo ikke undgå at glæde mig over de ændrede signaler, der her er givet udtryk for, og jeg vil også godt benytte lejligheden til at udtrykke min anerkendelse over for både Venstres ordfører og ministeren.

Men jeg vil godt spørge hr. Søren Gade:

Hvordan forestiller hr. Søren Gade sig, at man – hvis man gennemfører den lovændring, som ministeren har proklameret – skal få afklaret, hvornår sådanne offentlige undersøgelser skal sættes i sving? Skal det være, når et flertal i Folketinget har besluttet sig for at lægge tilstrækkeligt pres på ministeren, som det har været tilfældet i denne sag, eller hvad er det, der skal til? Hvem skal afgøre, om der skal laves en undersøgelse, f.eks. da Amagerbankens mur styrtede sammen?

Det er faktisk det problem, man har løst på forbilledlig vis i Finland ved at oprette en uafhængig instans – en havarikommission om man vil – som alt afhængig af den enkelte sag indkalder eksperter, som kan undersøge den. Det er altså en faglig vurdering og ikke en politisk vurdering, om man skal gennemføre undersøgelsen, men hvordan forestiller hr. Søren Gade sig, at det skal ske? Skal det afgøres af et flertal i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Nej, det skal ikke være et flertal i Folketinget, som skal beslutte, om der skal nedsættes en kommission ved en enkelt ulykke. I det forslag, som ministeren fremsætter, bliver der netop lagt op til, at man vil kigge på tilsynsmyndighederne for byggeriet, og i den forbindelse kunne der komme nogle retningslinjer for, hvornår en kommission skal kigge på en given ulykke. Det er et af de områder, som jeg ser frem til, at vi får en diskussion og en drøftelse af i udvalget, så vi sikrer os, at vi får det bedst mulige beslutningsgrundlag for byggeloven og reglementet og derfor kan undgå en lignende ulykke.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Når hr. Søren Gade alligevel anerkender, at der er behov for at kunne foretage en faglig vurdering af de konkrete situationer, hvorfor så ikke tage skridtet fuldt ud og sige: Vi opretter en uafhængig instans, som ikke kan mistænkes for at være påvirket af den til enhver tid siddende bolig- eller økonomi- og erhvervsminister, og som ikke kan tænkes at være i lommen på den ene eller den anden part i byggesektoren – en uafhængig instans, som kan sikre, at når der er faglig grund til det, bliver der også oprettet en kommission?

Det er det, der ligger i SF's forslag, så hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og gøre instansen uaf-

hængig i stedet for at have tvivlsspørgsmålet: Er den nu afhængig af ministerens eller andres interesser i den konkrete sag? Det kan jeg kun se er i offentlighedens interesse.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Nu tror jeg, det bliver lidt af et spil om ord, for vi er jo enige om hovedsigtet: at vi undgår ulykker, og at vi får en vidensopsamling. Jeg har svært ved at tro, at ministeren skulle være i lommen på nogen og have nogen som helst interesse i, at de eventuelle fejl, der er skyld i en ulykke, ikke bliver samlet op i et eller andet forum, så derfor mener jeg godt, problemet kan løses, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Ja, jeg håber selvfølgelig også, at problemet kan løses. Det er faktisk derfor, at vi i SF har fremsat forslaget, fordi det faktisk er en løsning, som bygger på de finske erfaringer med konkrete problemer.

Men kan hr. Søren Gade ikke bekræfte, at det ikke ligefrem var nogen dans på roser at få gennemført offentlighed i den konkrete sag fra Ballerup? Det tog faktisk det meste af to måneder, før økonomi- og erhvervsministeren tog initiativ til, at der kunne komme offentlighed omkring sagen.

Synes hr. Søren Gade, at det er specielt holdbart, at om der kommer offentlighed eller ej i en konkret sag, skal afhænge af, om et politisk pres i løbet af to måneder kan få en minister til at beslutte det?

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Jamen jeg hæfter mig ved, at ministeren allerede den 12. marts, så vidt jeg husker, var ude at sige, at sådan en ulykke som den, der var sket i Siemens Arena, ville få en form for konsekvenser. Derfor ser jeg med stor sindsro og tilfredshed frem til det lovforslag, som ministeren vil fremsætte i Folketinget. Så er jeg sikker på, at de problemer, som hr. Homann så rigtigt har peget på, vil blive løst med det lovforslag, som vi så senere skal vedtage her i Tinget.

Formanden:

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen som ordfører.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, man kunne jo fristes til at sige efter at have hørt ministerens indledende bemærkninger, at der var tale om en ren tilståelsessag. Eller lad mig sige, at det i hvert fald er udtryk for, at ministeren har flyttet sig inden for nogle måneder.

SF's beslutningsforslag om nedsættelse af »Byggeriets Havarikommission« er efter vores opfattelse et godt initiativ. Efter sammenstyrningen af Siemens Arena i Ballerup ligger det klart, at der er behov for en meget større åbenhed i sager om store ulykker inden for byggebranchen.

Efter at taget på Siemens Arena styrtede sammen, stillede jeg en række spørgsmål til ministeren om undersøgelse af sagen, som blev mødt – syntes vi i Socialdemokratiet – med nølende og afvisende svar. Der var ellers rig lejlighed og god grund til at gå ind og påtage sig et ansvar som byggeriets minister, men ministeren var tavs.

Det var da heller ikke nogen rar sag, og jeg er også sikker på, at spindoktorrådet til ministeren har været, at han skulle holde fingrene fra sagen. Det gjorde byggeriets minister så.

6.000 mennesker kunne der have siddet i den Siemens Arena, men det bekymrede tilsyneladende ikke ministeren. Sagen kunne løses, som om det var en lille byggefejl i en carportsag i en villahave i Brønshøj.

Da undersøgelsen var færdig, kom ministeren – og det gjorde han også her i dag – med en række indrømmelser, indrømmelser, der egentlig lå godt i tråd med de ønsker, som vi sammen med en række andre folketingsmedlemmer havde fremført i spørgsmål til ministeren, og de krav, vi havde stillet.

Men må jeg sige, at det mildest talt er oprørende, at der skulle gå så lang tid, før ministeren gik ind og påtog sig ansvaret i sagen som byggeriets minister. Vi ved godt hos Socialdemokraterne, at ministeren har fået lagt mange opgaver ind under sine vinger, men den frygt, vi havde, da den borgerlige regering valgte at nedlægge Boligministeriet med det ekspertisetab, der fulgte med, har vist sig at være velbegrundet også i denne sag.

Vi synes ganske enkelt, det er uforståeligt, at ministeren i den grad valgte at stikke hovedet i busken. 6.000 mennesker kunne have opholdt sig i bygningen med frygtelige konsekvenser til følge.

Ligesom der var medlemmer af Folketinget, der interesserede sig for sagen, blev der også i

medierne fra flere sider, bl.a. af bygningskonstruktørerne, udtrykt ønske om en uvildig undersøgelse af sammenstyrningen. Det blev afvist med den begrundelse, at ministeren forventede, at de relevante oplysninger om sammenstyrningen ville komme frem, når parterne i den pågældende byggesag havde foretaget deres egen undersøgelse.

Det er altså efter vores opfattelse ikke tilstrækkeligt til at sikre, at alle relevante oplysninger om byggematerialer og -metoder bliver vurderet, at lade en undersøgelse af en ulykke foretage af byggeriets parter i samarbejde med boets kurator. Man må sige, at uanset hvor meget ministeren end ønsker det, for det tror jeg faktisk han gør, så kan det ikke kaldes for en uvildig undersøgelse.

I beslutningsforslagets bemærkninger henvises til erfaringsforslaget fra Finland, hvor en havarikommission for større ulykker inden for byggebranchen allerede eksisterer. Vi er enige i, at det vil være fornuftigt at lade sig inspirere af den finske model, som ministeren tilsyneladende også har ladet sig inspirere af, således at uvildig undersøgelse af byggeriulykker ikke afhænger af den siddende ministers velvilje eller Folketingets sammensætning.

Vi skal have gjort alt for, at den slags ulykker ikke kommer til at koste menneskeliv. Socialdemokraterne kan derfor støtte forslaget om etablering af »Byggeriets Havarikommission«.

KI. 19.50

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu har Socialdemokratiets ordfører jo hældt meget vrede ud over ministeren, hvilket jeg synes er dybt uretfærdigt i betragtning af, at vi jo har en byggelovgivning i dag, der på mange måder beskriver, hvilke sikkerhedsforanstaltninger man skal køre med, hvilke sikkerhedsklasser man skal køre med, og som giver en helt naturlig diskussion efterfølgende, når det er, at det går galt.

Men for at en sådan havarikommission skal være effektiv, skal der sidde folk, der har særlig kompetence inden for træ, inden for stål, inden for beton og en kombination af de tre forskellige byggematerialer samt på statik og statiske modeller. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, hvor mange personer Socialdemokratiet forestiller sig, der skulle sidde i sådan en permanent havarikommission, for at den overhovedet skulle have nogen effekt. Og hvor

mange penge ville gå til spilde, når den kunne sidde der i måske 4-5 år, inden der igen opstod et eksempel på den her slags problemer?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, nu har jeg ikke udtalt mig om, at der skulle sidde nogle mennesker og vente på, at der var en bygning, der styrtede sammen. Men omvendt vil jeg sige, at hvis den bygning var styrtet sammen, mens 6.000 mennesker opholdt sig inde i den, så er jeg sikker på, at vi ikke i dag havde stået og diskuteret, om nogle mennesker skulle sidde og vente på at få som opgave at vurdere, hvorfor den sammenstyrtning nu var sket.

Så jeg synes i virkeligheden, at man både som ansvarlige partier i det her Folketing og som ansvarlig minister for byggeriet burde tage denne opgave mere alvorligt. Derfor kan det godt være, jeg lød lidt gal i mit indlæg, men jeg synes, at det her er en sag, hvor man vender det til et spørgsmål om, at vi blot forsøger at poste penge ud.

Det eneste, vi siger, er: Der skal sidde nogle mennesker, som kan påtage sig denne her opgave. Jeg ved ikke, om det skal være 10, 11, 12 eller 15. Det skal vi jo diskutere, når vi skal sidde i udvalget og diskutere denne her sag.

Jeg ved blot, at vi skal sikre, at den slags ulykker ikke sker fremover. Det er tilsyneladende ikke det, som er målet for Venstre her i dag, og det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu skal Socialdemokratiet ikke spille bolden over på Venstres banehalvdel. Hr. Søren Gade har netop fremlagt Venstres politik på området. Men man angriber ministeren på urimelige vilkår, som det er tilfældet her, hvor situationen er den, at der går minimum 4-5 år mellem hver af denne her type ulykker. Når det er sådan, at der går 4-5 år imellem hver, så risikerer de mennesker, der har den faglige kompetence, der kan løfte denne her opgave, at være gået på pension. Det vil sige, at så har vi haft dem siddende i den periode.

Man er jo også nødt til at forholde sig til, hvor den faglige kompetence er, der skal til, og hvordan mulighederne er for det. Jeg synes, det er for billigt, at Socialdemokratiet på den måde her skal prøve at score point på, at der ikke er ansvarlighed om det.

Det ville jo ikke have løst noget, at man havde haft en havarikommission i tilfældet med Siemens Arena, for man har ikke haft det problem før.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Ja, det kunne næsten lyde, som om hr. Kramer Mikkelsen ikke var til stede, da jeg holdt min ordførertale, for der blev udtrykkeligt sagt, at det overordnet er vigtigt, at offentligheden får oplysning om årsagerne til større ulykker i byggeriet, og at det er vigtigt, at man laver vidensopsamling. Det sagde jeg i min ordførertale.

Så vidt jeg erindrer, var ministeren også inde på, at det var vigtigt, at offentligheden får oplysningerne. Så det er altså skudt forbi, når hr. Kramer Mikkelsen prøver at påstå, at vi ingen interesse har i vidensopsamling, og at vi ingen interesse har i at undgå ulykker.

Vi er fuldstændig enige om målet. Vi er bare uenige om midlerne til at nå derhen. Lad os vente, til hr. Kramer Mikkelsen ser økonomi- og erhvervsministerens forslag, og lad os så tage det op og diskutere det i Boligudvalget. Jeg er helt overbevist om, at vi er enige om målet, og vi skal nok nå derhen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, jeg hørte skam godt hr. Søren Gades ordførertale. Men jeg hørte også, at der blev sendt en blodhund på talerstolen, som skulle gå i rette med den ordførertale, jeg havde holdt, og der er jo stor forskel på de to budskaber.

Den ene fortæller, at vi er enige om målet, og den anden fortæller, at vi andre bare er interesserede i at bruge penge, og at det er spild af ressourcer, og at den slags sammenstyrtninger kun sker hvert sjette år, så der er ikke grund til, at der er nogen, der skal sidde og kigge på det her.

Kl. 19.55

Jeg fastholder, at der kunne have siddet 6.000 mennesker i den bygning, og hr. Ulrik Kragh siger, at det er spild af ressourcer at sætte nogle mennesker sammen, som kan vidensopsamle, som kan foretage en uvildig undersøgelse af det her. Det er en utilstedelig måde at behandle den sag på.

Formanden:

Jeg synes ikke, vi skal kalde et medlem for blodhund.

Hr. Ulrik Kragh for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu vil jeg ikke gå ind på, hvem det er, der på forskellige tidspunkter har udvist uansvarlighed, men tilbage for et par år siden havde vi en konstruktionsfejl. Af en eller anden årsag var der i forbindelse med Parken nogle konstruktionsproblemer, som gjorde, at der var nogle stålkonstruktioner, der krøllede.

I den forbindelse spurgte jeg den daværende socialdemokratiske boligminister, fru Lotte Bundsgaard, om der i den forbindelse var behov for at gøre noget. På daværende tidspunkt havde Socialdemokratiet ingen intentioner om, at der skulle dannes en havarikommission. Det var ikke nødvendigt, fordi der på daværende tidspunkt var gode diskussioner i faglige kredse om, hvad der var sket, og hvad der var årsagen til det.

Derfor virker det noget hult, når man på nuværende tidspunkt skyder Venstre i skoene, at man er ligeglad med 6.000 mennesker. Det har overhovedet ikke noget med sagen at gøre. Det har blot noget at gøre med, hvordan vi får den faglige diskussion og det rigtige grundlag.

Nu er ministeren kommet med et forslag til, at der skal arbejdes med det, og det synes jeg man skulle forholde sig til i stedet for at skælde os ud for, at vi bare vil lade folk dø.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Forskellen er jo netop, at dengang tilbød ministeren en uvildig undersøgelse. Det er det, som ministeren i dag ikke har tilbudt.

Vi glæder os til behandlingen i udvalget, og vi er sikre på, at vi kan få en god diskussion, ikke mindst med Venstres ordfører på området, som har ønsket, at den her sag bliver behandlet i udvalget.

Men det, vi ønsker i Socialdemokratiet, er en sikkerhed for, at den slags ting ikke sker oftere. Vi vil ikke se bygninger styrte sammen og se en minister, som i virkeligheden ser lidt passivt til. Det var den oplevelse, vi havde.

Vi har så oplevet, at 2-3 måneder efter er ministeren i virkeligheden tæt på at levere – det vil jeg da godt sige – det, som vi egentlig ønskede, da vi dengang stillede en stribe spørgsmål. Jeg ved ikke, hvem der har fået ministeren til at rykke sig, men man kan da håbe, at det er det pres,

som ministeren er blevet udsat for gennem medierne.

Jeg vil blot sige, at det her selvfølgelig skal have forankring et eller andet sted. Der er ingen mennesker, der behøver at sidde og vente på, at huse styrter sammen, men de kan måske i virkeligheden have andre arbejdsopgaver og så være de mennesker, som på ekspertområdet kan sidde og vidensopsamle og sikre, at den slags ulykker ikke sker med de her jævne 6 års mellemrum, som hr. Ulrik Kragh mener.

Men jeg vil bare sige, at når der ikke dengang blev lavet en undersøgelse af Parken, så var det rent faktisk, fordi der blev tilbudt en uvildig undersøgelse. Det kunne man have taget imod.

Formanden:

Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Freddie H. Madsen (DF):

Forslaget her drejer sig om, at der skal oprettes en havarikommission for byggeriet. Havarikommissionen skal undersøge følgende: fejlagtig anvendelse fra de implicerede parter side; forholdet omkring byggematerialer, -metoder eller -processer, der skal ændres for at forhindre gentagelse af ulykker som f.eks. på Siemens Arena. Endvidere skal havarikommissionen meddele økonomi- og erhvervsministeren, hvis der er behov for at foretage ændringer i bygningsreglementet. Den skal godkende bygningsmaterialer og -metoder, sikre åbenhed om resultatet, hvis uheldet skulle være ude, og bidrage til videre udvikling og sikkerhed i byggeriet.

Kommissionen skal bestå af uafhængige eksperter, der løbende indkaldes. Forslagsstillerne mener endvidere, at By og Byg bør varetage sekretariatsbetjening af kommissionen. Baggrunden for lovforslaget er ulykken på Siemens Arena i Ballerup. Her blev der nedsat en syns- og skønsforretning; en repræsentant fra By og Byg indtrådte i undersøgelsen for at sikre, at alle relevante byggetekniske oplysninger blev tilgængelige.

Der har, synes vi fra Dansk Folkepartis side, været fuld åbenhed i denne her sag. I dag ved vi fra syns- og skønsrapporten, at det var en beregningsfejl, der var årsag til, at taget styrtede sammen. Siemens Arenas konstruktion var kun beregnet til at bære ca. 25 pct. af det, der var påkrævet. Jeg har forstået, at ministeren på baggrund af denne rapport fremover vil stille krav om, at statikere skal kontrollere byggerier, hvor

mange mennesker samles, og at disse ikke må være tilknyttet projektet.

Kl. 20.00

Byggeloven skal også strammes op, så det i fremtiden bliver muligt at iværksætte en offentlig undersøgelse ved ulykker. Det mener vi i Dansk Folkeparti er en god idé, men ministeren vil måske meddele mig, hvis jeg ikke har opfattet det her korrekt.

På den baggrund siger Dansk Folkeparti, at vi ikke kan medvirke til det her, så vi er negativt indstillet.

Carina Christensen (KF):

Også i Det Konservative Folkeparti er vi meget enige med forslagsstilleren i, at der bør være adgang til at iværksætte offentlige undersøgelser af alvorlige ulykker i byggeriet som f.eks. ulykken på Siemens Arena. Det er vigtigt, at vi samler erfaringer og viden om, hvad der gik galt, således at fremtidige ulykker kan undgås.

Vi mener dog ikke, at der nødvendigvis er brug for en permanent havarikommission for byggeriet. Det er meget ressourcekrævende og absolut ikke en særlig fleksibel løsning. Vi hilser det derimod velkommen, at ministeren nu vil indføre en hjemmel i byggeloven, som sikrer adgang til at iværksætte offentlige undersøgelser ved alvorlige ulykker i byggeriet.

Vi synes, det er fornuftigt, at man i den konkrete sag vurderer, om der skal indledes en undersøgelse, ligesom man også kan tilrettelægge undersøgelsen ud fra forholdene i den enkelte sag.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kim Sejr (RV):

Man skal lære af sine fejl. Byggeriet skal lære af sine fejl. Nu er det ikke sådan, at det er det rene vilde vesten i dansk byggeri. I tilfældet med Siemens Arena var der jo tale om gode, anerkendte udbydere. Materialerne, der anvendes, er standardiserede materialer, og når der så sker en ting, som der skete, ja, så er det jo på grund af det uforudsete, på grund af en menneskelig fejl, så når alt kommer til alt er muligheden for at forebygge nok ikke så stor, fordi det jo netop er i de særlige tilfælde, at man ser ulykker som de her.

Men i det omfang, det er muligt, skal vi lære af vores fejl. Derfor skal vi selvfølgelig have den vidensopsamling, der kan være behov for. Vi

skal have fundet årsagerne til, at de ting sker, så vi kan lære af dem.

Det, vi så kan lære allermost af, hvis vi skal lære af vores fejl, er måske den politiske fejl, nemlig det nul, der har været i sagen, som har efterladt et indtryk af, at der netop ikke blev gjort noget for at undersøge sagen. Her tror jeg netop, at man har lært af den politiske fejl, og jeg tror og håber ikke, at den vil opstå igen.

Tanken om en permanent havarikommission er ikke noget, som Det Radikale Venstre er tilhængere af. Vi finder, det er unødigt bureaukratisk, men vi ser frem til, at hvis man gennem byggeloven kan åbne op for offentlige undersøgelser med nogle retningslinjer, ja, så kan vi måske nærme os en konstruktion, der ligner en havarikommission, bare ikke en permanent havarikommission, men en havarikommission, der nedsættes fra sag til sag. Det ville vi være tilfredse med.

Tove Videbæk (KRF):

Et forslag om en byggeriets havarikommission, som skal tages i brug ved større ulykker i byggeriet, synes vi egentlig er et godt forslag. Den ulykke, som skete i Ballerup i forbindelse med sammenstyrtningen af Siemens Arena, har gjort dette forslag både aktuelt og relevant.

I den aktuelle sag var det et kæmpe held, at der ikke var mennesker i bygningen i Ballerup, da sammenstyrtningen fandt sted, men så heldige kan vi bestemt ikke regne med at være næste gang, en bygning eller et tag styrter sammen.

Kl. 20.05

Derfor skal vi lære af alt, hvad der kan læres af denne begivenhed. Vi skal lære noget om, hvad det var, der skete, og hvorfor. Var det materialerne, der var for dårlige og for spinkle? Var det arkitektens, ingeniørens eller entreprenørens udregninger, der var forkerte, eller var det simpelt hen håndværkernes arbejde, der glippede? Vi ved det ikke. Vi er lidt nærmere på det nu. Men vi ved, at en kæmpe stor bygning brasede sammen. Der var ingen mennesker i bygningen, og derfor kom ingen til skade. Men det kunne være gået rigtig galt. Derfor skal vi lære af denne ulykke, så vi kan forebygge, at den sker igen.

Vi skal lære noget om udregningerne, om konstruktionsarbejdet, om materialet og om det udførte håndværksarbejde osv., så vi ved, hvad det er, vi skal gøre anderledes, næste gang vi bygger noget lignende.

Hvis man i sådanne situationer kun benytter sig af en intern undersøgelse, således at kun de

involverede parter får del i oplysningerne og undersøgelserne, så vil man ikke få den nytte af disse undersøgelser, som er nødvendige, og man vil ikke på samme måde kunne forebygge gentagelser, som man kan, hvis det er en havarikommission, der offentliggør sine undersøgelser og oplysninger, så alle kan lære af dem.

En anden vinkel er, at manglende offentlighed kan medføre en risiko for, at undersøgelsens resultater kan drages i tvivl, og at tilliden til byggebranchen i værste fald dermed kan lide skade.

Konstruktørforeningen skrev i et brev til økonomi- og erhvervsministeren, at for den enkelte borger kan dette komme til udtryk i tvivl om nyopførte bygningers sikkerhed. For de involverede parter siger det sig selv, at alene en længerevarende tvivl om, hvad der er gået galt, kan have en skadevirkning på kort og måske også på længere sigt.

Ud over offentliggørelsen af oplysningerne er også vidensopsamling i denne forbindelse vigtig. Denne vidensopsamling er til gavn for alle parter med henblik på at forebygge fremtidige ulykker og i forhold til at skabe den nødvendige tillid til byggebranchen.

Konstruktørforeningen går kort og godt ind for, at ulykker på og ved bygninger i en vis risikoklasse undersøges af en havarikommission. Og det går Kristeligt Folkeparti også ind for. Men skulle forslaget her ikke blive vedtaget, så mener vi, at økonomi- og erhvervsministerens forslag om at skaffe hjemmel til en offentlig undersøgelse bestemt også er et positivt forslag.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Jeg skal indledningsvis sige fra Enhedslistens ordfører, der ikke kan være til stede, at Enhedslisten også støtter forslaget. Og så vil jeg selvfølgelig gerne sige tak til ordførerne for behandlingen af forslaget, selvfølgelig specielt til – ud over Enhedslisten – Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti, som viste deres tilslutning til forslaget her. Jeg hørte også en forsigtig tilslutning til nogle af ideerne bag det fra Det Radikale Venstre, og det skal der selvfølgelig lyde tak for, selv om det ikke kunne blive til en helhjertet tilslutning.

Jeg vil godt advare imod, at man tager for let på det her spørgsmål. Jeg synes, at den socialde-

mokratiske ordfører meget godt illustrerede, at det her ikke bare er et spørgsmål om nogle streger på et stykke papir; det er ikke bare et spørgsmål om et tilfældigt udhus. Det her er et spørgsmål om byggerier, hvor ulykker i værste fald kan koste op til tusindvis af menneskeliv.

Derfor synes jeg, at det er vigtigt at tage meget, meget alvorligt, og jeg synes da også, man er nødt til at spørge sig selv, om de initiativer, som man i så fald tager, er tilstrækkelige til at løse problemet.

Jeg synes, der sådan set er fem kriterier, der skal være opfyldt, før man kan være på tilstrækkelig sikker grund for at kunne lave den nødvendige vidensopsamling og forhindre, at det sker igen.

For det første er det nødvendigt at have en hjemmel til at lave en grundig offentlig undersøgelse. Der vil jeg godt kreditere ministeren for efter ca. 3 måneder at have taget den del af sagen op og faktisk have givet tilsagn om at lave en ændring af loven, så man kan lave offentlige undersøgelser. Jeg har noteret mig, at det sker, efter at der har været stærkt pres fra oppositionen, og efter at SF har bebudet at ville fremsætte et ændringsforslag. Men det skal der selvfølgelig ikke lyde et ondt ord for.

Der, hvor det næste problem opstår, er, at vi ikke kan have en situation, hvor det er et politisk slagsmål, som skal afgøre, hvad det er for nogle undersøgelser, der skal gennemføres eller ej. Vi kan ikke have en situation, hvor der skal gå to måneder med politisk pres, før vi får gennemført det her. Det har ministeren ikke bebudet han vil løse.

Vi har brug for, at det skal være en faglig vurdering. Det er det tredje, som ligger til grund for det her. Det har vi også stadig til gode.

Vi har som det fjerde brug for at have en sikkerhed for, at undersøgelserne kan føre til, at man faktisk får ændret i de relevante bestemmelser, bygningsreglement osv.

Og endelig for det femte har vi brug for, at det kan ske uafhængigt.

Men jeg vil godt kreditere, at vi er nået en femtedel af vejen.

KL 20.10

Perspektivet i det her er alvorligt. Det er ikke bare Siemens Arena, det drejer sig om. Vi har netop oplevet, som også hr. Søren Gade var inde på, en sammenstyrtning af en mur på Amager.

Jeg kan ikke vurdere, om det hører til den her kategori. Derfor må jeg sige, at det bør bero på

en faglig vurdering, og derfor er den permanente havarikommission en model til det.

Hr. Ulrik Kragh, også fra Venstre, nævnte et andet problem omkring Parken, som også kunne have kostet menneskeliv i sidste instans. Så jeg synes sådan set, at det store regeringsparti har leveret en perlerække af eksempler på, at det kan være nødvendigt at lave sådan en konstruktion.

Modellen er jeg meget åben over for. Jeg forestiller mig ikke nødvendigvis en kommission med 25 mennesker, som sidder på deres hænder og venter på, at der skal ske en ulykke. Jeg kan godt forestille mig en mere fleksibel model som den, man har i Finland. Det synes jeg forslaget lægger op til, men jeg synes, vi skal drøfte det nærmere.

Men uanset om det her forslag ender med at blive vedtaget eller ej, så vil jeg selvfølgelig sige tak til de partier, der har ytret deres tilslutning, og så vil jeg notere mig den foreløbige sejr en femtedel af vejen, som hedder, at vi efter alt at dømme får en hjemmel til en offentlig undersøgelse. Forhåbentlig vil det være med til at spare i hvert fald nogle af de menneskeliv, som man risikerer ved ulykker i byggeriet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Når man har hørt et par af ordførerne her i dag, så er det, som om der er nogen her i kongeriget, der kan have interesse i at skjule, hvorfor en bygning falder sammen. Man kan også lave lovgivning med døgnvarsler, man kan lave lovgivning på en enkeltsag, og man kan springe op som en trold af en æske. For det er jo sådan en gang imellem, at retorikken tager over, når man ikke har argumenterne.

Jeg har fra dag et sagt, at vi skulle i bund med det her. Jeg har jo fra dag et sagt, at vi vil følge den voldgift, der er i gang med at undersøge. Der er jo ingen, der har tilkendegivet, at vi ønsker at skjule noget, at vi ønsker at pakke noget ind.

Vi har også været nødt til at se på den lovgivning, der er gældende i dag. Hvad kan vi gøre for at gøre det bedre? Det er det, vi har analyseret. Vi har haft en mand fra By og Byg til at følge den her syns- og skønsrapport. Vi har haft folk på hele tiden. Vi har sagt, at nu må vi analysere, hvad der skal gøres.

Det er så der, hvor jeg har sagt, at jeg indstiller, at der indføres en hjemmel i byggelovgivningen til at iværksætte en offentlig undersøgelse – eller sikre offentlig indsigt.

Vi er jo blevet opmærksomme på, at der er nogle ting, der skal ændres i forbindelse med denne her sag. Men det med at springe op som en trold af en æske efter et par dage og sige, at ministeren ingen som helst ting gider, synes jeg er voldsomt.

Jeg kan sige, at på baggrund af det, der er sket, og de overvejelser, der har været, vil vi efter aftale med kurator jo kunne fremsende denne her rapport, så vi får analyseret den, så vi får syn for, hvorfor denne her alvorlige ulykke kunne ske. For jeg er da enig i, at den da også kunne være sket, mens der havde været masser af mennesker til stede derude. Men der er da vel ingen, ligegyldigt om man er medlem af Socialdemokratiet, Enhedslisten, De Konservative eller Venstre, der tror på, at vi ikke ønsker at opklare en sag, hvor masser af mennesker kunne være gået til. Spørgsmålet er, hvilken recept der skal til, for at vi i fremtiden kan undgå de her forhold.

Jeg kan sige, at jeg skriver til samtlige borgmestre om, at man skal påse, at byggelovgivningen overholdes. Vi vil nu have en vurdering af nogle bygninger af denne her størrelse, have nogle statikere til at gå ind og se på, hvordan man kan få vurderet de her byggerier, så vi ikke oplever noget lignende.

Vi må konstatere, at det ikke var noget, hverken regeringen eller oppositionen havde troet kunne ske. Men det der med, at der intet ville ske, hvis der ikke kom et stærkt pres fra oppositionen, vil jeg gerne have mig frabedt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 2. april 2003, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.14.